

vende det Slags Baner. Den Mand har dengang nævnt 200,000 Rb. pr. Meil som den Sum, hvorfor saadanne Baner kunne anlægges, og nu nævner han 140,000 Rb. pr. Meil. Hans Forslag er imidlertid gennemgaaet af Capitain Hedemann, og jeg har tilladt mig at indlevere en Afhandling af denne, hvori han gennemgaaer dette Forslag. Jeg har indleveret Afhandlingen, fordi jeg troede, at det var meget ønskeligt, at Thingets Medlemmer, da han meldte at have skrevet en saadan Afhandling, bleve nøiere bekendte med, hvorledes Sagen opfattes af en Mand, der har anlagt Helsingørbanen, som har undersøgt alle Linier fra Ringsted og Borup til Bordingborg, og som vistnok er den af alle Ingeniurer, der har det næieste og fuldstændigste Kjenndskab til Jernbanevæsenet i Sjælland. Han kommer imidlertid til heelt andre Resultater end Englisch & Hansen. Jeg skal nu ikke tillade mig at dømme disse Mænd imellem; det er meget muligt, at Capitain Hedemann kommer til noget for høie Summer, og det er vel sandsynligt, at Englisch & Hansen have angivet Summerne for lavt. Skjøndt jeg ikke er istand til nærmere at begrunde nogen Mening i saa Henseende, skal jeg dog ikke nægte, at det forbauser mig meget, at et Medlem af Thinget, den ærede Formand i Udvalget (Carlsen), drifter sig til at staae op som Techniker og sige: „Det skal være lette Locomotivbaner af 3' 6" å 4' Sporvidde“, og at han virkelig troer at kunne, som sagkyndig Ingenieur, vejlede Thinget med Hensyn til, hvilken Sporvidde Banen bør have. Det er i mine Tanker et stærkt Stykke, at man drifter sig til i den Henseende at have en aldeles afgjort begrundet Mening. Jeg seer ikke, at vi ere istand til at bygge vor Mening paa de Dphsyninger, der saaledes foreligge, og navnlig troer jeg heller ikke, at Fleertallet selv alvorligt vil paastaae, at det er istand til at bedømme, om disse Baner med Nytte kunne anlægges eller ikke. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg maa give Capitain Hedemann Ret i eet Punkt — thi der er jeg sagkyndig —, nemlig naar han siger, at det Punkt, som vil blive meest begunstiget, er Møen. Ja, mine Herrer! der boer jeg, og jeg vilde saare gjerne have denne Bane; min Gaard vilde faae 3 Stationer i

Nærheden; 2, der kun laae $\frac{3}{4}$ Meil, og 1, som laae $\frac{1}{4}$ Meil fra Gaarden. Jeg kan altsaa gjerne sige, at Møen vilde blive meest begunstiget, og jeg vilde personligt maastee være en af de meest begunstigede Mænd i hele Landet, naar disse Baner bleve anlagte, men derfor kan jeg ikke, fordi der fremkommer et saadant Forslag, med Hensyn til hvilket jeg ikke tør have nogen Mening om, hvorvidt det kan blive realiseret, indlade mig paa strax at give Regjeringen Bemyndigelse til at anlægge en saadan Bane. Hvis den Mand, der har foreslaaet Banen, blot var mødt og havde sagt: Jeg har faaet Actier tegnet til et Beløb af 1 Million Rb., giv mig nu Concession, saa vilde jeg sige: Ja, lad Indenrigsministeren nærmere undersøge Sagen, maastee kan han saa give Concession; men jeg kan ikke være med til, naar han ikke kan komme frem med en saadan Begjæring, at stille op i Loven en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at give denne Concession; thi jeg har ikke i dette Tilfælde det for mig, som jeg havde for mig med Hensyn til den østjællandske Bane; da havde jeg det ærede Medlem for mig (som var Formand i Udvalget), da havde jeg Ordføreren for Udvalget for mig, og da havde jeg for mig en af vore største Gudsbeddere, som er Medlem af Landstinget, som stillede Forslag om en saadan Bane i det andet Thing. Jeg siger, skjøndt jeg ikke har hørt Noget, der kunde berolige mig, thi jeg forstod ikke ret Ordførerens Udtalelser om dette Punkt: Naar det er bemidlede og alvorlige Mænd — og jeg antager, at det er alvorlige Mænd, der tale om at anlægge en saadan Bane —, som ville gjøre deres Yderste for, at en saadan Bane kunde blive til Virkelighed, saa kan jeg ikke troe det muligt, at disse Mænd træde frem her og meget indtrængende opfordre Folkethinget til at vedtage et Forslag fra deres Side, som udelukker andre Baner, for at give Anvisning paa en aldeles sjævn Mulighed, men jeg antager, at de selv vilde bidrage til, at deres Forslag virkelig bliver gennemført. Derfor har jeg og det ærede Medlem, der har stillet Forslaget tilligemed mig, viist den allerstørste Smødekommnen mod disse Mænd. Vi have sagt: Vi troe, at det er alvorlige Mænd vi have for os; vi vilde derfor give Indenrigs-